



EDUARD
BRENDLER
1800-1831

Spastaras död

Spastara's Death

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Andreas Edlund

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texerna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 949/Edition No. 949
2015
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-204-4

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Spastaras död

Melodram över dikten "Spastaras död" av Bengt Lidner

Eduard Brendler
(1800-1831)

Introduzione Andante

Flauto I

Flauto II

2 Oboi

2 Clarinetti in A

2 Fagotti

2 Corni in E

2 Trombe in E

Alto Tromboni { Tenore Basso

Timpani E H

Chor

Violino I

Violino II

Viola

Violoncello

Basso

9

Fl. I solo *mf*

Fl. II

Ob.

Cl. (A) I. solo *mf* cresc.

Fag. I. *mf* cresc.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

This musical score page contains ten staves of music. The top five staves include Flute I (solo, dynamic *mf*), Flute II, Oboe, Clarinet (A) (I. solo, dynamic *mf*, crescendo), and Bassoon (I., dynamic *mf*, crescendo). The middle section includes Horn (E), Trombone (E), Tuba, and Timpani (E H). The bottom section includes Bassoon (Ch.), Violin I, Violin II, Cello, Double Bass, and Bassoon. The music consists of measures 9 through the end of the page, featuring various dynamics like *mf* and crescendos, and performance instructions like solo and I. solo.

17

Fl. I cresc. ***ff*** dim. ***p*** solo ***mf***

Fl. II ***mf*** cresc. ***ff***

Ob. ***mf*** ***ff***

Cl. (A) ***mf*** cresc. ***ff*** dim. ***p*** solo

Fag. ***ff*** dim. ***p***

Cor. (E) cresc. ***ff*** dim. ***p*** solo ***mf***

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H) ***p*** cresc. ***ff***

Ch.

Vl. I ***ff*** dim. ***p*** dolce ***tr*** ***3***

Vl. II ***ff*** dim. ***p***

Vla ***ff*** dim. ***p***

Vc. ***ff*** dim. ***p*** pizz.

B. ***ff*** dim. ***p***

24

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

30

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

I.

ff

ff

ff

tr

ff

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

cresc. ff

cresc. ff

cresc. ff

cresc. ff

35

Fl. I *p*

Fl. II

Ob. I. *p*

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

Re'n våren förd på gyllne skyar,
Med ymnighetens horn i hand,
Sitt jubel och sin magt förnyar
Omkring Messinas rika strand.
Messina stolt bland städer lyste,
Och sällhet i sitt sköte bar;
Dock bland de skatter, som hon hyste,
Den schönaste SPASTARA var.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

fp

pp *morendo*

41 Allegro

poco a poco più ritard.

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Fl. I 50 *ad libitum* *pp*

Nu till en bäck, den vestan smeker
Af dig, o Nåktergal! hör hon sig buden bli;
Men kan SPASTARA gå förbi
Sin son, som uti vaggan leker?
Sin kärleks-pant i famn hon tar,

(I mödrar kännen
hvad hon njuter!) En hänryckt, öm och lycklig far
Dem båda i sitt sköte sluter.

Vl. I colla parte

Vl. II colla parte

Vla colla parte

Vc. colla parte

B. colla parte



Enblick af sin gemål
han dränkt i vällust får,
och begges själar straxt
på deras läppar brinna;

Hon blott en känsla har, som just på gränsen står
Emellan mor och älskarinna.

Vl. I 55 colla parte *fp*

Vl. II colla parte *fp*

Vla colla parte *fp*

Vc. colla parte *fp*

B. colla parte *fp*

fp

Allegro

58

Fl. I *p* cresc. *fz* dim. *p*

Ob. *a 2* *p* cresc. *f* dim. *p*

Cl. (A) I. *p* cresc. *f* dim. *p*

Fag. *p* cresc. *f* dim. *p*

muta in B

Ack himmel! ropar hon
– och rörd åt hafvet ser,
Min sällhet är för stor
att längre dröja kunna...

Allegro

Vl. I *p* cresc. *f* dim. *p*

Vl. II *p* cresc. *f* dim. *p*

Vla *p* cresc. *f* dim. *p*

Vc. *p* cresc. *f* dim. *p*

B. *p* *f* dim. *p*



Allegro molto

Cor. (E) *pp*

Tbni *fp* *fp* *pp*

Dock nej, min ljufva vän! Den dygdens
jag vill ej bäfva mer; ursprung är, den skydd
åt dygden ger; Kan dygdens
sällhet Han missunna?

Allegro molto

Vl. I *dim.* *fp* *fp* *p*

Vl. II *dim.* *fp* *fp* *p*

Vla *dim.* *fp* *fp* *p*

Vc. *dim.* *fp* *fp* *p*

B. *fp* *fp* *p*

72 **Agitato**

Fl. I Fl. II Ob. Cl. (A) Fag.

Cor. (E) Tr. (E) Tbni Timp. (E H)

Gud! ... Ack! rädda mig - Hur jag förskräckes!

Ch.

Agitato

Vl. I Vl. II Vla Vc. B.

78 **Agitato**

Fl. I solo

Fl. II

Ob.

Cl. (B) in B

Fag. I. solo

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Tim. (Ess B)

(*ad lib.*) Hemsk af nattens djup jag betäckes ...

Ch.

Agitato

Vl. I *ff pp*

Vl. II *ff pp*

Vla *ff pp*

Vc.

B.

85

Fl. I Fl. II Ob. Cl. (B) Fag.

Cor. (Ess) Tr. (Ess) Tbni Timp. (Ess B)

p cresc. *f*

Ch.

Det

Ch.

VI. I VI. II Vla Vc. B.

cresc. *f* *p* *cresc.* *f* *p*

f *p* *f* *cresc.* *f* *p*

f *f* *f* *f* *f*

f *f* *f* *f* *f*

93

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

fpp cresc.

fp cresc.

fp cresc.

fp cresc.

fp cresc.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Tim. (Ess B)

fp

fpp cresc.

fpp cresc.

fpp cresc.

pp

fpp

fpp cresc.

de spraka: (ad lib.) Hväsande svafvelregn störta sig ner; Darrande

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

pp cresc. *fp* cresc. *fp* cresc.

fp *fp* cresc.

101

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Tim. (Ess B)

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Silence

jordens inelfvor braka; Dess grundvalar skaka; Hon vrålar, spyrd eld – nu öppnar hon sig ...

109 Lento Agitato

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Timp. (Ess B)

Gud! nådig, barmhertig,
förbarma dock Dig!

Ch.

pp

Gud nå - dig barm - her - tig för - bar - ma dig

Vl. I Lento Agitato

Vl. II

Vla

Vc.

B.

p

122

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Tim. (Ess B)

The musical score consists of ten staves. The top five staves are for woodwind instruments: Flute I (G clef), Flute II (G clef), Oboe (G clef), Clarinet/Bassoon (G clef with sharp sign), and Bassoon (C clef). The bottom five staves are for brass instruments: Coronet/Ess. Bb (G clef), Trombone/Ess. Bb (G clef), and Tuba/Bassoon (C clef). The bassoon staff includes dynamic markings: **f**, **f**, **e**, and **pp**. Measures 1 through 5 are shown, with measure 6 indicated by a vertical bar line.

(ad lib.) Ramlande tordönen dundrande knalla, Eldtöcknar skalla, Sjöarne svalla
Mot rytande skyn. Klipporna gunga, åskviggas ljunga --- Fasliga syn!

A musical score page showing two staves. The top staff is for the Chorus (Ch.) and the bottom staff is for the Orchestra. The Chorus part consists of a single melodic line in soprano clef, with lyrics written below the notes. The lyrics are: "Gud nå - - - dig barm - her - - - tig för - bar - - - ma dock". The orchestra part consists of two staves: one for strings (indicated by a treble clef and bass clef bracket) and one for woodwinds (indicated by a bass clef). The music is in common time, and dynamic markings such as *pp* (pianissimo) are present.

Musical score for strings (Vl. I, Vl. II, Vla, Vc., B.) showing measures 1-8. The score consists of five staves. Measures 1-7 show eighth-note chords in common time. Measure 8 shows eighth-note chords in 2/4 time. Dynamics are marked as *pp* throughout.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

130

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

cresc.

f

Timp. (Ess B)

*Ankrade seglare
vågorna slunga
Mot himlabryn.*

Ch.

dig

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

The musical score page 19 consists of two systems of music. The top system features ten staves for Flute I, Flute II, Oboe, Clarinet (B), Bassoon, Horn (Ess), Trombone (Ess), Bassoon (Tbni), Timpani (Ess B), and Chorus (Ch.). The bottom system features five staves for Violin I (Vl. I), Violin II (Vl. II), Cello (Vla), Double Bass (Vc.), and Bassoon (B.). The score includes dynamic markings such as *f*, *cresc.*, and *p*. The lyrics "Ankrade seglare vågorna slunga Mot himlabryn." are written in Swedish. The vocal part for Chorus (Ch.) includes the word "dig". The bassoon part (B.) includes a dynamic marking *f*.

135

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Timp. (Ess B)

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Templen af
glödande eld-
kulor brinna.
Ett skrall ...
än ett skrall:

139

Tim. (Ess B) *pp* *sempre*

Palatsen försvinna; i Remnade jorden begrafva de sig ...

Vl. I *p* cresc. dim.

Vl. II *p* cresc. dim.

Vla *p* cresc. dim.

Vc. *p* cresc. dim.

B. *p* cresc. dim.

=

147

Tim. (Ess B)

Gud! nådig, förbarma
barmhertig, dock Dig!

rallent.

Vl. I *pp* *pp* *pp* *pp*

Vl. II *pp* *pp* *pp* *pp*

Vla *pp* *pp* *pp* *pp*

Vc. *pp* *pp* *pp* *pp*

B. *pp* *pp* *pp* *pp*

=

153 Largo

Cl. (B) *p* cresc. *f* *pp*

Fag. *p* cresc. *f* *pp*

Tbni Basso *pp* *sempre*

Ch. Gud nä - dig barm - her - tig för - bar - ma dock dig för - bar - ma dock dig för - bar - ma dock

162 Agitato

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B) muta in A

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Tim. (Ess B)

SPASTARA! ... Nej, uti hans armar,
Ack, hvilken skönhet dignar ner?
O, höga Gudamor! Du nådfull dig
förbarmar ... Hon svimmar:
nu hon är
ej mor, ej
maka mer.

Ch. dig

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

167 Molto Moderato

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A) in A

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

(*ad lib.*) Hvad gör du, ömma hälft utaf ett englahjerta? Förtviflan väcker alt ditt mod; Du glömmer fasans
våld och känner blott din smärta. Der ligger hon! – Så skön uti Messie blod Vid korset Magdalena

Ch.

Molto Moderato

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

172

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

pp

I.

pp

pp

p

pp

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

dignar; Så skön i sina tårars flod Hans fot hon kysser och välsignar.

Ch. {

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Gud

pp

arco

177

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

I.

8

8

8

8

nå - - - - dig barm - her - - - - tig för - bar - - - -

8

8

8

8

182

Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. (A)
Fag.
Cor. (E)
Tr. (E)

a 2

ff

f

a 2

f

En bjelke ramlar ...
Nåd! ... Gud! ... Nåd! ...
hon krossas kan ...

Ch.

ma dig Gud för - bar - ma dig för - bar - ma dock dig

Vl. I
Vl. II
Vla
Vc.
B.

f

f

f

f

* *p*

Gud för

Allegro
189

Fag.

Med känslor från afgrund till känsla af man,
Han hastar at göra hvad himlarne borde ...
Förlåt, Natur! sitt barn af skräck han glömma torde;
Han älskling var långt förr än far;
Och hennes guda ögonpar ...
Det blir ditt fel, Natur! för skön du henne gjorde.

(ad lib.) Nu ner för trappan han dess dyra väsen

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Allegro

pp

pp

pp

pizz.

pp

pizz.

pp

Ob.

Cl. (A)

Fag.

191

bär. Den marmor känsla får, uppå hvars häll hon hvilar: Sjelf känslolös och

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

cresc.

pp

cresc.

sf pp

sf pp

arco

pizz.

arco

sf

195

Ob. *pp*

s t u m - d e n h ä p n e m a k e n i l a r ... Tag än en
afskedskys! gråt!

Vl. I *pp*

Vl. II *pp*

Vla *pp*

Vc. *pizz.* *pp*

B. *pp*



201

Tbni *ff*

det den sista är.

Vl. I *sost.* *ppp* *f* *p* *ff*

Vl. II *sost.* *ppp* *f* *p* *ff*

Vla *sost.* *ppp*

Vc. *sost.* *ppp*

B. *ff*

212

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

p

f

a 2

f

pp

I.

pp

f

a 2

ff

pp

f

a 2

ff

ff

Elden genom djupet bryter, Lavan lik, då Etna ryter: allt han sköflar, allt förtär.

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

pp

pp

pp

pp

pp

ff

ff

ff

ff

ff

217

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

Håll, Allmakts-gud!
Ditt verk Du
svurit hägn:
Vi tillbe dina dolda under;
Men är Du mera stor i dunder,
Än i de rika sommar-regn?
Förgäfves!

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vcl.

B.

221

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Än en gång
mordviggars rasa
Ur blodiga skyar
ilande ner.

p *f* *p* *cresc.* *f*

p *f* *p* *cresc.* *f*

f

f

f

f

226

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

Hvad är det jag ser?
Emot SPASTARA? ...
Mot Himlens urbild,
han kan ...

hvilken fasa! Hvad djerfs
du? ... Mot SPASTARA våga ...

Gud för - bar - ma dig

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

p

f

f

pp

pp

pp

pp

pp

pp

pp

pp

mf

mf

mf

mf

mf

mf

pp

pp

pp

pp

233

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A) muta in B

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni solo

Timp. (E H)

Förmätne stråle!

hval! Du dygden störta vill?

Ch.

Gud

Vl. I f

Vl. II f

Vla f

Vc. f

B. f

238

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

Vet, hennes död
kan tvinga oss att
fråga: Månn Guda-nåd
och rätt är till?

Nej, håll! tills du den
niding finner, Uppå
hvars kala hjessa rinner
Af enkors tåreflod ett svall;

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Flute I, Flute II, Oboe, Clarinet (A), Bassoon, Horn (E), Trombone (E), Trombone Bass (Tbni), Timpani (E H), Chorus (Ch.), Violin I, Violin II, Cello, Double Bass, Trombone Bass. The vocal parts sing in Swedish. The score shows various dynamics like f, p, and s, and performance instructions like 'dim.', 'calando', and 'f'.

243

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag. a 2

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

Lento

in B

solo

p

p

Då med blix
och knall på knall
Ingen puls i hjertat
spara!

Mätta fritt
ditt raseri!

Krossa!
Krossa!

...men för SPASTARA
Häpna, tilbed, flyg förbi!

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Lento

f

f

f

f

f

f

p

p

p

p

250

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

Ch.

Vl. I

Vl. II

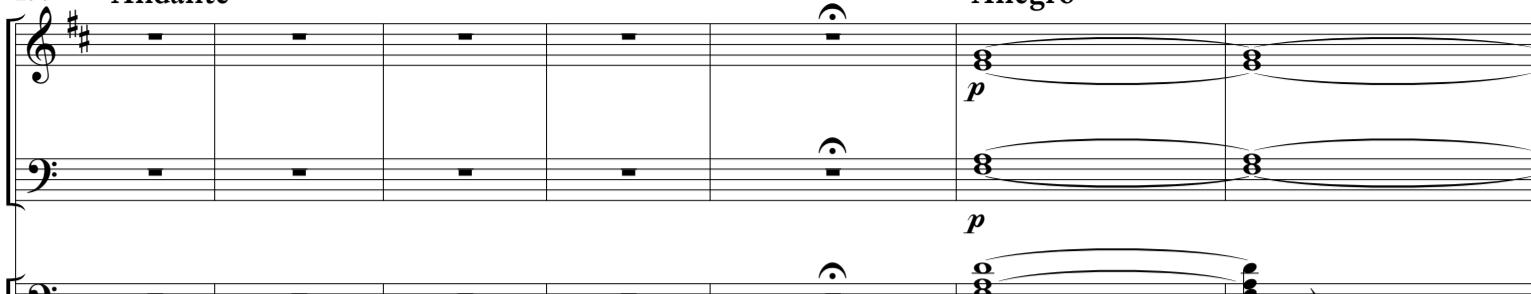
Vla

Vc.

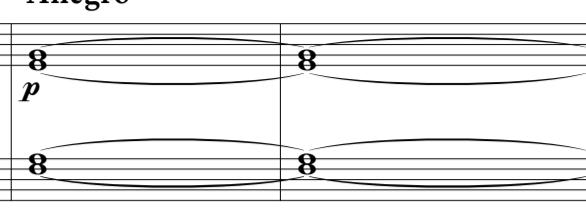
B.

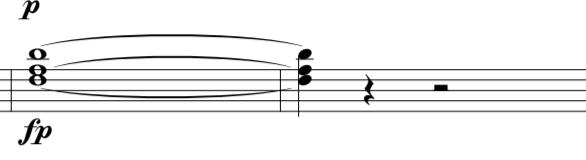
Sin sköld mot åskans pil
en skyddsengel sträckte – Men nu SPASTARA spritter opp.
Det modern var naturen väckte,
Då viggen i de murar lopp,
Som hyste hennes son, dess
dagars glada hopp,
Hon
vaknar,

255 **Andante**

Cl. (B) 

Allegro

Fag. 

Tbni 

skådar taket brinna. Lik en numidisk lejoninna,
Hvars ungar man från henne röfvat har,
Hon genom tusen flammor far: Från rum till rum med
tankens snabbhet hastar! Dess fotspår eldens våld förtär ...

Men ingen
eld så stark
som moders-
lågan är.

Andante

Vl. I 

Vl. II 

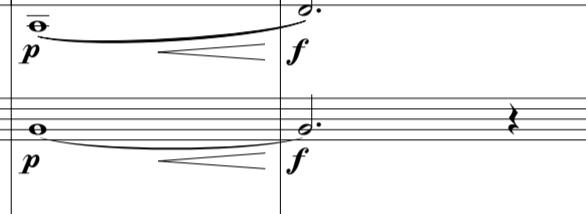
Vla 

Vc. 

B.

Allegro



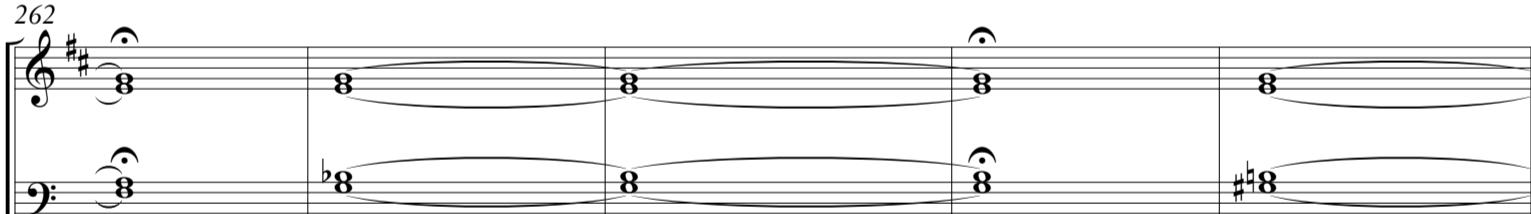








262

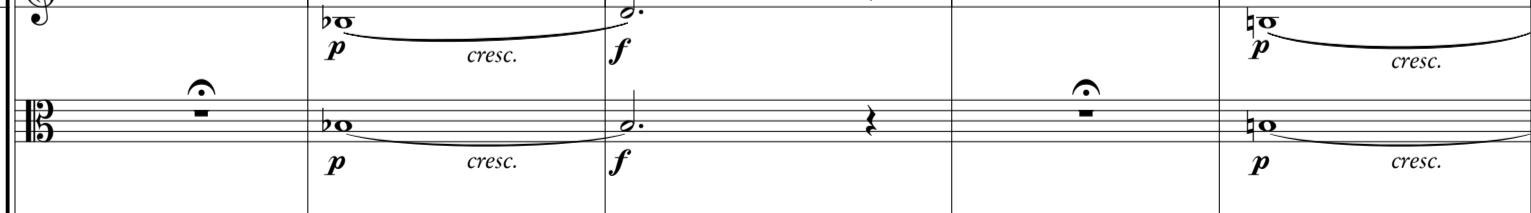
Cl. (B) 

Fag.

Nu muren i dess väg
de heta stenar kastar;

Ett moln af svavelrök
dess syn förblindad gör?

Vl. I 

Vl. II 

Vla 

Vc.

B.

267

Cl. (B) Fag.

Dock, männe
känslan kan ett
modersbröst
bedraga?

Till vaggan
hennes steg
en säker kosa
taga;

Hon stannar –

ack! ett klagans-
skri hon hör,

Vl. I f f p cresc. p

Vl. II f f p

Vla f f p

Vc. f f p

B. f f p p

≡

272

Fl. I

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Ett steg tillbaka
tar, nu åter
vaggan hinner;

Mot barnets bröst
dess hjerta redan
brinner;

Hon det i
skötet bär,

för andra
gången mor.

Allegro

I.

muta in A

pp

Vl. I mf pp > > > >

Vl. II mf pp

Vla mf pp

Vc. mf pp

B. mf pp

Allegro

279

Ob. I. *pp* > > > > >

Cl. (A) I. *pp* > > > > > muta in B

Fag. *pp*

Cor. (D)

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

*Kom, make, kom att se!
– min sällhet är för stor!
Min son! mitt enda barn!
mig dina läppar röra;*

*Min moders
arm får nu Du lefver! är hos mig!
omfamna dig*

*Den Gud, som fört mig hit,
skall än misskunda sig,
Och oss igenom lågor föra.*

28

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

297 Andante

Molto Moderato

Ch. Gud skall miss-kun - da sig Gud skall miss-kun - da sig

Andante

Molto Moderato

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

303

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

313

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (D)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

Allegro

Nu rusar
offret ut -

bar - - - - ma dig

Ch.

Allegro

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

319

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (D)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

Largo

Det ljungar ...

(ad lib.) O Du, som i ditt sköt de späda barn har slutit,
hvilka dån! Vid hvarje tår Din mor i Salems dälder gjutit,
När med förtviflans-rop: hvar är Du? O min
Son! Hon sökte dig med öppna armar;

Ch. { Gud nå - dig! för - bar - ma — dig

Vl. I Largo

Vl. II

Vla

Vc.

B.

327

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (D)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

*Vid dessa tårar, Gud!
(som hon jag moder är)
Son! Frelsare! vid dem jag Dig
besvär, Att nu, att nu Du Dig förbarmar.*

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Allegro Agitato

335

Allegro Agitato

335

Fl. I Fl. II Ob. Cl. (A) Fag.

Cor. (D) Tr. (E) Tbni Timp. (E H)

Viggarna
lossas,
Skyarna
krossas.
Blix och afgrunds-
töcknar sväfa,

Ch.

Viggarna
lossas,

Skyarna krossas.

Blixt och afgrunds-
töcknar sväfva,

Allegro Agitato

11

Allegro Agitato

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

350

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Tim. (Ess B)

Sitt barn, men faran ej, ett moders-öga ser:
Det smälta grus i röda vågor brusar;
Hon genom hindrets stängsel rusar,
Till trappan hinner fram –

nu ramlar
trappan
ner ...

Ch.

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

B.

Der står
hon! Gud! ...
Din vilja
är min lag,

Din makt
är oinskränkt;

ett uselt
stoft är jag.

Nog dina pilar krossa kunna;
Men månn det derför är,
som du mitt slägte gjort?
Ja! jag är stoft ... men tycker dock Du bordt
Så ömsint mor en flygtig sällhet unna.

356 **pp**

Ch. Gud Gud Gud för - bar - ma dig

Largo

Allegro Agitato

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.



Förlåt ... men ack! i detta ögonblick,
Gud! jag förgäter mig ... då hennes tårar flyta,
Med dig – fast jag din himmel fick –
Jag ville icke känsla byta.

Mörker,
och eldar,
och stumhet,
och dån! –

Över och
under och
kring henne
döden!

Mot Himlens
våld, mot
desa afgrunds-
öden,

363

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

368

Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. (B)
Fag.

Cor. (Ess)
Tr. (Ess)
Tbn.
Timp. (Ess B)

Der står hon!
- ensam - med och
stum - Dygden sin son

Som de vilda norrskeden

Ch.

VI. I
VI. II
Vla.
Vc.
B.

f *p* *f* *pp* *cresc.*

375

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (B)

Fag.

Cor. (Ess)

Tr. (Ess)

Tbni

Timp. (Ess B)

måla Snöbetäckta fält med blod: Så på bleka kinder stråla Flammor utaf eldens flob.

Ch.

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

384

Lento

Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. (B)
Fag.
Cor. (Ess)
Tr. (Ess)
Tbni
Tim. (Ess B)

a 2
cresc. *f*
I.
cresc. *f*

Ack! hvilken syn!

Än står hon, ser djupet, med hand lyft åt skyn;
 Dess svedda hår kring hennes axlar hänga:
 På hennes anletshy sitt flor nu döden drar;
 Hon, utom sig, tillbaka far, Försöker genom elden tränga,

Ch.

pp
Gud nå - dig barm -

Vl. I
Vl. II
Vla
Vc.
B.

cresc. *f*
cresc. *f*
cresc. *f*
cresc. *f*

Lento

p
p
p
p

393 **Moderato**

Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. (B)
Fag.

I.

p

Cor. (Ess)
Tr. (Ess)
Tbni
Timp. (Ess B)

Till en altan sin tillflygt tar.
Der visar hon sitt barn och höjer upp sin röst,
Besvär hvart enda modersbröst
hvar enda far, att det förlossa:

Ch.

her - tig för - bar - ma dig

Moderato

Vl. I
Vl. II
Vla
Vc.
B.

mf

p cresc.

p cresc.

p cresc.

Andante

407

Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. (A)
Fag.
Cor. (E)
Tr. (E)
Tbni
Timp. (E H)

sig hennes
känslor samla.
Natur! ...

Ch.

Andante

Vl. I
Vl. II
Vla
Vc.
B.

414 **Largo**

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Timp. (E H)

ack! nu sitt barn
dess sista kyss hon ger,
Och ifrån Gud till sig
drar englars blickar ner.

De läppar svartna
re'n, på hvilka
orden famla:

Min son! ... vid detta bröst ... du skall ... Ack!

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Largo

Allegro molto

421

Fl. I

Fl. II

Ob.

Cl. (A)

Fag.

Cor. (E)

Tr. (E)

Tbni

Tim. (E H)

Dödens
blix och
domens
knall!

Murarne
ramla.

Ch.

Allegro molto

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

B.

Ch.

Appendix

Takterna 320-322 som de står i A1.

Det ljungar ...

hvilka dans!

Violin I
Violin II
Cello
Double Bass

A2, t. 412-414

Flute I
Flute II
Oboe
Clarinet (A)
Cor (E)
Trumpet (E)
Violin I
Violin II
Cello
Double Bass

Eduard Brendler

Eduard Brendler är en av många personer som bidragit till förbindelsen mellan tyskt och svenskt musikliv. Han hann dessvärre inte verka i Sverige så många år, men nådde ändå uppskattning i Stockholms centrala musikkretsar. ”Snillrik tonsättare”, skriver Leonard Höijer i sitt musiklexikon (1864).

Frans Fredric Eduard Brendler föddes i Dresden 1800 som son till flöjtisten och tonsättaren Johann Franz Brendler och hans hustru Henriette Louise (f. Stötzel). När Eduard Brendler var två år gammal, flyttade familjen till Stockholm, där fadern fick anställning som musiker vid Kungl. Hovkapellet. Redan 1807 avled fadern. Eduard fick därmed inte den musikerbana som nog låg framför honom. 1817 dog därtill modern. Han fick då definitivt satsa på en annan karriär, nämligen inom affärsvärlden. Han kom till Visby, där han utanför sitt dagliga arbete deltog i ett blomstrande musikliv. En för honom viktig bekantskap var vänskapen med Jakob Niklas Ahlström som skulle bli en ledande kompositör av skådespelsmusik i Stockholm.

1823 återvände Eduard Brendler till Stockholm. Musiken låg trots allt närmast hans hjärta och han satsade hårt på att i första hand ytterligare utbilda sig i musikämnen. Parallelt började han undervisa i musik, något som snart skulle ge honom hans huvudsakliga försörjning. Han engagerade sig som flöjtist i Harmoniska sällskapet. Där fick han kontakter med hovet. Som musikalisk ledare i sällskapsordern Par Bricole involverades han än mer i huvudstadens kulturellt tongivande kretsar.

Även om Eduard Brendel komponerat sedan unga år, skedde första spridningen av hans verk 1828 genom en tryckt samling med tre Stagneliussånger – originellt nog till gitarrackompanjemang. I rask följd kom andra kompositioner av hans hand, nästan alltid med mycket gott gensvar. Han skrev kammamusik i flera genrer, körsånger, större och mindre instrumentalverk och på beställning också musik till teateruppsättningar. ”Spohr var hans ideal”, konstaterar hans biograf Tobias Norlind. 1831 fick han uppdraget att skriva musiken till den blivande operan *Ryno*, med text av Bernhard von Beskow. Men döden kom emellan, eftersom Eduard Brendler avled senare samma år. Operan färdigställdes av hans musikfrände Oscar I.

© Gunnar Ternhag, Levande Musikarv

Spastaras död

Den relativt begränsade produktion som Eduard Brendler lämnat efter sig tillkom troligen under en period av fyra år, från 1827 till 1831. Under de första åren komponerade han ett antal mindre verk, av vilka man kan framhålla Stagneliussångerna ”Serenad”, ”Necken”, ”Flickan och jägarn” och ”Amanda”. Dessa kom att få en god spridning tack vare olika musikaliska tidskrifter. Genombrottet kom med deklamatoriet *Spastaras död* till text efter Bengt Lidners dikt. Verket uruppfördes vid en konsert i Riddarhussalen den 17 april 1830 och gjorde med ens Brendler till svensk musiks stora framtidslöfte. En komponist med ett musikaliskt språk som anknöt till ett ledmotivstänkande och klangligt raffinemang i Louis Spohrs anda (det s.k. *Spohrsche Manier*) var något dittills okänt i svensk musik.

J.E. Rydqvis recension i *Heimdal* nr 18 talar om ”en talang af högre ordning” och ”att tonsättaren lemnat ett stort bevis på musikaliskt omdöme”. Mot slutet av recensionen skriver han att han med tillfredsställelse ser att ”Hr. Brendler taga ett rum bland Svenska tonsättare, och hans första försök i större skala, med ett värde af det relativa, är ännu mer betydelsefullt genom hvad [det] synes lofva för framtiden. Om Rec. icke misstager sig, blir dramatisk komposition den konstart, som närmast öfverenstämmar med Hr. B:s talang. Denna bana är för det musikaliska snillet i Sverige nästan så godt som ny”. *Spastaras död* skulle också kommat att framföras på en konsert den 30 april 1830 då även tre nummer ur den kommande operan *Ryno* framfördes

© Anders Wiklund, Levande Musikarv

Eduard Brendler

Eduard Brendler is one of many that have contributed to the affinity between German and Swedish musical life. Despite a short-lived productivity in Sweden, he still achieved high appreciation in Stockholm's music circles. He was described by Leonard Höijer in his dictionary of music (1864) as a 'brilliant composer'.

Son to composer Johann Franz Brendler and his wife Henriette Louise (née Stötzl), Frans Fredric Eduard Brendler was born in Dresden in 1800. At the age of two, Eduard Brendler's family moved to Stockholm, where his father had been called to work as a musician in the Royal Court Orchestra. His father died in 1807, so consequently Eduard did not receive the musical education that would have otherwise been laid out for him. In 1817 his mother also died. This forced him to pursue another career: in the world of finance. He relocated to Visby on the island of Gotland, where in his leisure he participated in the blossoming music life. An important contact for him at this time was his friend Jakob Nils Ahlström, who would later become a leading composer of incidental music in Stockholm.

Eduard Brendler returned to Stockholm in 1823. Despite his everyday circumstances, music was still close to his heart, and he was determined to educate himself in music subjects. He began to teach music, which would soon become his main source of income. He was engaged as a flautist in the Harmonic Society. There he made contact with the royal court. As musical director of the Par Bricole fraternal organisation he became even more involved in the capital city's leading cultural circles.

Even if Eduard Brendler first began to compose as a youth, the first distribution of his work took place in 1828 with the publication of his collection of three songs by Swedish poet Erik Johan Stagnelius – written with guitar accompaniment, originally enough. Several compositions by his own hand quickly followed, each almost always receiving a very good response. He wrote chamber music for several genres, choral songs, large and small instrumental works, and incidental music for the theatre on commission. 'Spohr was his role model', states his biographer, Tobias Norlind. In 1831 he received a commission to write music to the upcoming opera *Ryno*, with text by Bernhard von Beskow. But death intervened, with Eduard Brendler dying later that year. The opera was finished by his music friend King Oscar I.

© Gunnar Ternhag, Levande Musikav. Trans. Thalia Thunander

Spastara's Death

The relatively limited musical output that Eduard Brendler left behind was probably composed during a period of four years, from 1827 to 1831. During the first years, he composed a number of minor works, of which the musical setting of several poems by Stagnelius, called the *Stagneliussångerna*: 'Serenad', 'Necken', 'Flickan och jägarn' and 'Amanda' can be emphasised. These songs were widely distributed through various music periodicals. His breakthrough came with the declamation *Spastara's Death*, to text from a poem by Bengt Lidner. The work was performed in the hall of the House of Nobility in Stockholm on 17 April 1830, and immediately rendered Brendler as one of Sweden's most promising music personalities. A composer with a musical style linked to a use of leitmotifs and sonorous refinement in the spirit of German composer Louis Spohr (the so-called *Spohrsche Manier*) was previously somewhat unknown in Swedish music.

J. E. Rydqvist's review in *Heimdal* no. 18 describes 'a talent of a higher order' and 'that the composer has left strong indications of musical dexterity'. Towards the end of the review he writes that he is pleased to see that 'Mr Brendler has taken a place among Swedish composers, and his first attempt on a larger scale, in a relative sense, is even more significant in what [it] seems to promise for the future. If the reviewer is not mistaken, the dramatic composition will be the artistic beginning that corresponds to Mr B's talent. This path for the musical genius in Sweden is almost as good as new'. *Spastara's Death* would also come to be performed at a concert on 30 April 1830 that also included three numbers of the forthcoming opera, *Ryno*.

© Anders Wiklund, Levande Musikav. Trans. Thalia Thunander

Kritisk kommentar

Källmaterial

Utgåvan baserar sig på två autografer (**A1** och **A2**), ett stämmaterial (**S**) och ett tryckt libretto (**L**).

A1 har en dedikation på slutet som lyder ”Till J. P. Mazer/ af dess vän/ Eduard Brendler.” A2 har ett försättsblad med texten ”Declamatorium/ Fragment/ utur/ Lidners Poem: Spastaras död/ med Musik för Orchestre och Chor/ tillegnad/ Mlle S: Strömstedt./ af/ Eduard Brendler” följt av en påskrift av Gustav Schlegel: ”Efterstående är författarens egenhändiga Original Partitur, af hvilken undertecknad erhållit detsamma”.

S har tjänat till att komplettera eller kontrollera oklarheter i autograferna.

L är tryckt i Ecksteinska Boktryckeriet, Stockholm, 1830. Titelbladet lyder ”FRAGMENT/ UTUR/ SPASTARAS DÖD,/ AF/ LIDNER,/ med Musik för Orchester och Choeur/ AF/ EDUARD BRENDLER.”

I stämmaterialet är titeln ”Spastaras död” kort och gott. **A1** och **A2** saknar titel.

Kommentarer

Utgåvan använder samma antal system som autograferna, förutom att deklamationen inte har ett notsystem i vanlig bemärkelse. Ordningen har anpassats till moderna normer.

Kören finns i **A1** och **A2**. **A2** har mycket få dynamikbeteckningar, **A1** har dynamik inskriven i efterhand, vilken tagits med i utgåvan.

A1 använder företrädesvis staccatopunkter, **A2** kilar.

Det finns två versioner av Bengt Lidners dikt *Spastaras död*, en från 1783 och en från 1786. Det är den senare som är mest kända och det är delar av den som används i melodramen.

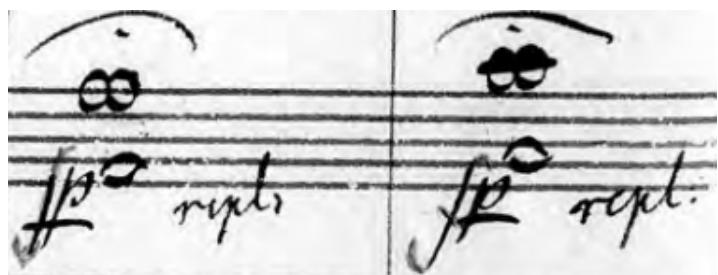
Texten som är inskriven i partituren är stundom svårläslig. Interpunktionsstecknen är få och dispositionen av texten följer inte versraderna. Det förefaller som om tonsättaren haft dikten i huvudet, komponerat musiken och sedan anpassat textlayouten efter den plats som råkat finnas tillgänglig i partituret. I **A2** har ibland ett ”cue”-liknande förfarande används där endast start- och slutrad angivits. I utgåvan har librettots text används. Versal i början av ny rad har tillämpats som i **L**, även när layouten inte följer **L**:s radindelning.

Ibland står texten i en tom taktkolumn med bara notlinjer, andra gånger står den på en paus med fermat: paustakterna har behållits i utgåvan, men varianten med tom taktkolumn har förändrats så att det vänstra taktstrecket är borttaget. Det ser

alltså inte längre ut som en extra takt, men det extra utrymmet finns dock kvar. Samma procedur har använts på flera ställen i utgåvan av utrymmesskäl.

När texten avses att läsas under pågående musik, är den ofta märkt med *ad lib*, och inskriven som en eller flera rader över ett antal takter: denna layout har överförts till utgåvan. Exakt antal rader har inte bibehållits utan anpassats till utgåvans layout, men positionen för första och sista ordet i varje sådant textavsnitt finns på samma ställe som i **A1**. För att förtydliga har *ad lib* har lagts till genomgående i utgåvan.

Takt	Stämma	Anmärkning
2	Va	sf på första slaget i t 2 och 4 inskrivet med annan penna i S .
4	Cor.	A2 saknar <i>mf, cresc</i> börjar en takt senare.
4	Stråk	Diminuendopil överförd från tråblåset.
6	Tutti	Diminuendopil överförd från t 4.
9	Fl. I, Cl. I	<i>mf</i> överfört från Corni.
14-15	Fl, Cl.	A2 har en lång både över e-fiss-e-fiss.
15-16	Vl. I	Legatobågen införd från A2 , finns ej i A1 .
19-20	Cor. I	A2 har g1.
21	Vl. I	I A2 står bågen över de tre 8-delarna, med staccatopunkter.
22	Cl.	<i>p</i> borttaget i utgåvan, men överfört från Fag. i t 20.
26	Vl. I	A2 har paus på slag 1.
28	Fl. I, Cl, Fag.	<i>p</i> överfört från Cor. I
29	Str.	A1 har <i>p</i> på 1:an i Vl. II och Bassi. I A2 står <i>p</i> på samma ställen i Bassi, men på 2:a 8-delen i Vl. II och Va. Utgåvan följer A2 .
33	Fag. II	A1 har unis med Fag.. I. till och med 34:1.
35	Cl, Fag, Timp.	A1/2 har 4-del (A2 även Cor.), ändrat till 8-del i överensstämmelse med övriga.
36	Fl. I	Båge överförd från Ob.

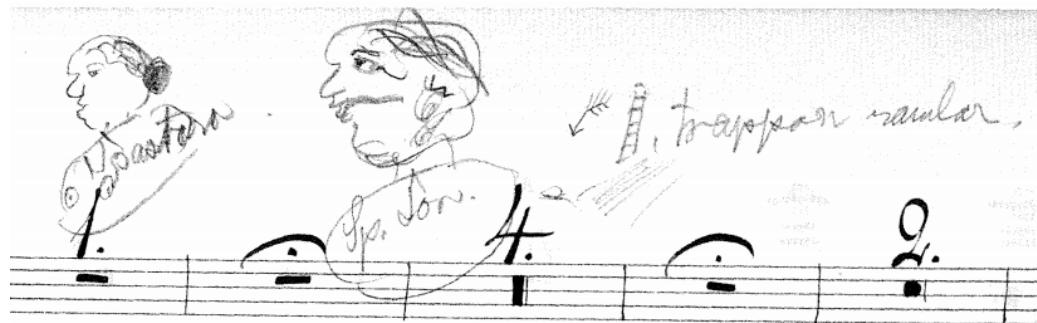
40	Vc.	A1 och A2 och ciss, S har e. Utgåvan följer S.
		Bågarna har städats upp i utgåvan. Jfr. A1 :
42-48	Stråk	 <p>Och A2:</p> 
46-49	Cl. II	Bågar finns i S men ej i A1/2 . Införda i utgåvan.
58u	Tutti	A1 har 5/4 i denna takt – helnotspaus och en 4-del. Utgåvan följer A2 .
58-60	VI. II-Va	A2 har bågar mellan alla toner och saknar accenter.
61-62	Ob, Fag.	Bågar överförda från stråket.
69-70	Tbni	<p>A1 har textmarkeringar efter ackorden:</p>  <p>En möjlig tolkning skulle kunna vara att det står ”repl.” som förkortning av <i>replik</i>, för att göra musikerna uppmärksamma på att de skall släppa fram den text som reciteras under ackordet.</p>

74	Str.	Sforzandi saknas i A1 .
85	Timp.	<i>p</i> överfört från Vl. I.
92	Tutti	A1 har fermat inskriven i Vl. I på fjärde slaget, S och b har fermaten i hela stråket. Utgåvan för in fermaten i alla stämmor.
98-107	Vc.	De enda bågar som finns i A1/A2 i är 95-97 samt 102 fjärde slaget till 103. Övriga är överförda från b.
108	Dekl.	A1 har streckad understrykning på denna textrad.
109	Stråk	<i>p</i> överfört från parallellstället i 387
119, 122	Blås	A1 har <i>fz</i> i 119 och <i>ff</i> i 122. Utgåvan följer A2 .
125	Tbni	<i>pp</i> överfört från stråket.
128	Dekl.	L har kommatecken efter ”ljunga”, A1 har ”--”. Utgåvan återger A1 .
131	Vl. I	A1 och S har staccati, A2 har kilar. Staccati införda i hela stråket i utgåvan.
133	Vl. I	A2 har båge från 133u till slutet av 133. I A1 är bågen överstrucken och i S saknas den. Utelämnas i utgåvan.
139- 141	Vl. I	I dessa takter finns extra bågar inskrivna som går från 140u-140 slag 4 samt 141 slag 1-4. Borttagna i utgåvan.
147	Stråk	Källmaterialet har ett extra <i>dim</i> (finns redan i t 145). Borttaget i utgåvan.
167	Vlc, B.	<i>pp</i> överfört från Va.
174	Fag. I	<i>p</i> överfört från Vl. I t 167.
184	Coro	Båda källorna har punkterad halvnot och 4-del, A1 saknar nyans, A2 har <i>p</i> . Emellertid har A1 en införd ändring; första ackordet har <i>ff</i> och följs av en 4-delspaus med fermat. På fjärde slaget står <i>pp</i> . I utgåvan står den reviderade versionen i A1 inskriven med första notvärdet ändrat till halvnot, A2 är med som fotnot på samma sida.
189	Stråk	Dynamik ändrad till <i>pp</i> i utgåvan i analogi med t 192, samt Fag.

191, 194	Vl. II-Vc.	Dynamiken finns endast i A2 . Crescendopilen i t194 överförd från t 191.
203	Str.	A1 har <i>p</i> , A2 har <i>pp</i> .
205	Vl. I-II	På andra slaget har A2 <i>f</i> , vilket saknas i A1 . Infört i utgåvan.
214	Vl. I	Accent överförd från t. 212.
220	Tbni	Dessa toner finns i A2 , saknas i A1 och S .
220	Dekl.	L har tankstreck efter utropstecknet. Borttaget i utgåvan.
228	Dekl.	Ellipsistecknet efter <i>Spastara?</i> finns i A1 , ej i L .
229	Dekl.	I A1 slutar texten i takt 230, men har ”Spastara våga” inskrivet över fermaten i 232. A2 har samma textstart som A1 , men texten går till slutet av t. 231. Utgivaren har valt att placera texten i ett stycke som slutar över fermaten.
233- 238	Coro	Diminuendopilarna är inskrivna i efterhand i A1 , saknas i A2 .
238	Dekl.	A1 har ”... dygd kan komma ...”.
247	Tutti	A2 har Andante
260	Vl. II	A2 har d1.
275	Dekl.	A1 har utropstecken istället för punkt.
281	Corni	<i>p</i> ändrat till <i>pp</i> i utgåvan i enlighet med övriga blåsare.
310, 312	Tbni	A2 har <i>p</i> .
320- 321	Tutti	Här har A1 och A2 två olika lösningar. A1 har enbart stråk och stannar modularer mot G-dur (slutar på ett D-durackord), A2 har ett tutti som stannar på ett H-durackord. Utgåvan följer A2 , men återger A1 som alternativ i appendix. Nyutgåvans stämmmaterial har A1 inskrivet som <i>ossia</i> .
327	Vl. I	A1 och S har <i>f</i> och diminuendopil. A2 har <i>sf</i> istället för <i>f</i> . I utgåvan har <i>sf</i> och kort diminuendopil (kort i A2 och A1 , lång i S) förts in hos samtliga.
340- 341	Träblås	<i>f</i> överfört från stråket, t 335u.

352	Stråk	A1 har ursprungligen två takter innan dubbeltrecket, men en lapp med 4 takter är inklistrad i stråket. S har tillägget inskrivet från början, d.v.s. ingen inklistrad lapp. Emellertid saknar både A1 och S de blås- och timpanistämmor som finns i A2 . Dessa har förts in i utgåvan.
371	Stråk	I A2 har alla två halvnoter med fermat. Utgåvan återger A1 .
396	Tutti	A2 har Largo.
408- 410	Fl, Ob, Tr.	<i>mf</i> > överfört från stråket.
410	Tutti	Dynamik överförd från 408.
412- 414	Blås	A1 och A2 skiljer sig åt i rytmiseringen i 413, och hornens fermatton i 412. Utgåvan följer A1 , se appendix för A2 :s version. Utgåvans stämmmaterial har A2 som ossia.
415	Vl. I	A1/2 har <i>sempre [sempre]</i> inskrivet. Borttaget i utgåvan.
423	Str.	A2 har inga vågar.

© Andreas Edlund, Levande Musikarv



Musikergraffitti anno dazumal.